

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 595. Gregorii Pap. Annus 6. Mavritii Imp. Annus 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

diebus emerit è tenebris Theophylactus Grecus historicus, qui Mauritaniam scripsit historiam, de qua superius. Quod autem ad successorem Ioannis Hierosolymorum Episcopi spectat: constat post ipsum federe consipicere Amos, ad quem extat S. Gregorii Papae epistola septima sub Indictione prima. Porro eius successione ex sententia Enagii in annum sequentem potius referendam putamus.

XXXI.
DE ORITY
MAXIMA
NI EPISC.
SYRACUSE.

b. Greg. lib.
4. epif. 19.
Ind. 15.

i. Greg. lib.
4. epif. 47.
Ind. 15.

k. Greg. lib.
5. epif. 8.
Ind. 14.

Hoc codem anno Maximianus illi vir sanctissimus Abbas olim monasterii S. Gregorii, cuius pater & educator in monastica disciplina, ac postea ab ipso creatus Episcopus Syracusanus (de quo superius tepe hoc), inquit, anno, mense Novembri, ex hac luce migravit, lucidū hand exiguum relinquens bonis, de quo ita Gregorius ad Cyprianum diaconom h: amarijona tua dilectionis epistola ad domini Maximiani obitu meū Novembri facta. Et quidem illi ad premia desolata perirent: sed infelix populus Syracusanus cimitas legendus est, quia postea talium duarum habetum non meruit. & eodem in epistola ad Syracusanos illi. Hoc tamen (sic) magnitudine vestra, quia cimitati illi, quem dare possum Maximiano reverendissimo simele, non habemus, adeo enim eminentia erat vestra sanctitas, ut parem illi in Ecclesia Pontificis non inueniret. Subrogatus est autem in locum Maximiani Iohannes, cui & pallium & more maiorum Gregorius ipse concessit.

IESV CHRISTI
ANNVS 595.GREGORII PAP. MAVRITII IMP.
Annus 6.

Annusio.

L.
LONGO-
BARDIN
VALE-
SCVTY IN
ROM. IM-
PERIUM.
a Paul. dis-
ac. lib. 4. c.
1. in uita e-
dit. & in
verbis.

II.
b Greg. prof.
in lib. 2.
sug. Ezeb.
petre
GREGOR
CONCIO
NATR. ET
EZECHIE
LEM IN
TERRA
TATR.
trans-
meatis

III.
b Greg. prof.
in lib. 2.
sug. Ezeb.
petre
GREGOR
CONCIO
NATR. ET
EZECHIE
LEM IN
TERRA
TATR.
trans-
meatis

SE QVI TUR annis quingentesimus nonagesimus quintus Indictionis decimavertus, qui exitu vniuersitate Italie calamitosus: cum Agilulphus Longobardorum Rex rupta pace, ipso veris initio, cum exercitu, furore plenus, Romanis veritis parat aduentum. Vnde autem acciderit, ut id Rex talia aggreditur, Paulus narrat his verbis a: Ita eadem tempestate Romana Patria Exarchus Ravennae Romanis prospexit: qui cum Ravennam reuaseretur, recepta ciuitate, quae a Longobardis tenet, quae ipsa sunt nomine, Polinartium, Herria, Tuderium, Ameria, Perusium, Lucca, & alias quasdam ciuitates. Quod secundum cum Regi Agilulpho inveniatur efficit statim regnum eius cum valido exercitu Perusium peccat, inquit per dies aliquos Mauritanum ducens Longobardorum, quae se Romanorum patribus trahidat, obdat, & capta, fini mori a vita priuauit. Hunc Regis aduentu in tantum B. Gregorius Papa exterritus est, ut ab expositione templi, de quo Ezechiel scriptus, defenserit sicut ipse quod, in ipsi his hominibus refert. Res autem Agilulphus, exinde Mauritanie, tacitum repulsa, huicque Paulus, qui multa praetulisse ex sancti Gregorii litteris redargitur, ex quibus pererruisse quoque in agrum Romanum cendum Agilulphum appetat.

Scriberat hoc anno atque dicebat ad populum sanctus Gregorius homilias super Ezechiel prophetam: iamque decimavertimus dicturus erat, cum ita probat: Quia multi cari preuentulus, Ezechiel propheta libram coram charitate vestra totum per ordinem perficiunt non licet, bonus vestrum desideria placit parere. ut saltem extremam vestrum, quae ei facta est de affectu in monte constituta, quae & cunctis illi rivis omnibus eius obsecrari exponi debuisse. Et quidem voluntati vestra me parere necesse est. Sed duo sunt, quae ova in reperitur, aut animam meam, utrumque quid bac eadē rūba tanto curvatur, nebulis regatur, ut vixit ea aliquod intellectu interclusa videatur. Aliud, quod iam Agilulphus Longobardorum Regem, ad obsidionem nostram sumptuose tribuit, Padum translatum cognovimus. Vnde perfacte, fratres charismati, in caliginosus & austros scaphis penetrare, quid valeat mens misera timoris super turbaribus occupata, &c.

Admirantur hec protecto digni videntur, quod his hoc tempore vacare potuerit ipse Gregorius obsidionem Vrbis expectans, & quod populus in summo dilectione ciuitatis conciones auctorales exigeret, quas in summo otio vix intelligere posse datur. Erenum non solum

dicitum est illa Gregorius ipse scriberat, sed eum coram vniuerso populo pro ostio dicebat, ut id prie in entem expolitione præstatione libri primi celetur, cum sit se ibens ad Maritanum Episcopum: Homines, que in hebreo Ecclie prophetæ, ut coram populo loqueris, excepta sunt, nunc curis irrenuntur, in abolitione reliquerunt.

Admiciunt sunt haec omnes, qui sapienti, ut sub operculo fasce care totius Orbis, & in tanto discessione, ut potuerit Gregorius in his philosophat, & populū edocere, ut plane continent ipsius pro arbitrio pennis conemplacionis potuisse sicutum super alia leuari, atq; deorum ad populi descendere opportunitatem, illud Pauli & confessus: Scis abundare, & ipsi penitenti pati & fecundari David d: cum ponere pro animi voluntate ascensionem in corde suo, rufum vero disponere defensiones in valle lacrymarum. Admiratur inter alios sita S. Bernardus, dum ad Eugenium scribens haec est: Non debet Romani Pontifices, qui sibi inunter maxima negotia inuenient, Objecit Vrbis & barbarensis enī causam certioris immundit: Nengi tamen istud terrort. B. Papam Gregorium, qui minus frequentiter seruens in oīo? Ea tempeste tempore (quod ex eis prefatis haec obseruantur & extrema partem Ezechiel tam diligentiam eleganter exposuit, arguit etiam homilias illas aequaliter dixit.

Sed & multo magis mirabirur, qui legent, quae habet sanctus Hieronimus in epistola ad Marcellinum & Augustianum, vbi ait, interpretationem in eisdem Ezechielis aggreffium se, impeditum prosequi, quod audierat multis Occidentales provincias & ipsam Vrbem vallem à Gothis: ut plane ostendit, nonnisi tranquillissimum esse animi, & ab omni penitus, quamvis & longe etiam emergentis sollicitudinis nebula liberis, in tam profundissima industria ingredi. Sed audi, quod, etia verba Ezechielis in omnibus aliis aggreffis, & sponsonibus celebrantur, statim libellis reddire: sed in ipso dictando exponit, ut etiam in orientalium pronunciari, & maxime vbi Romana res浆e confusa est, ut iuxta vulgare prouerbium, proprie ignoratur tabulam. Dicit tacit, sciens tempus esse lacrymarum, hexplex quibus, inquam, magis admirare Gregorium. Sunt enim tantum Occidentalium cladem a capo Hieronymum reuocant in Oriente degenerat, nolle patitur onere prægrauatum, sed folium latice litteristicis arboribus: quārum pars fuille Gregorius, qui in eti ipsa diebus baiba, octo, obstrepenibus rubant, clangoribus & opprelis totius orbis, sollicitudine pectoraliter, hanc vegeto & fano corpore, sed largissimis aliis aliis, aggreditur & prosequitur eum. Propter hanc interpretationem & conciones: Sed quid nosper: Cui id S. Hieronimas, prout ipse eadem testator epistola Jam item maiori oīo cudente prophetat etiam aggerat interpretari, iam que, utrarex explicat, sicut libere bona ruris rufus, irruptione attingentium lumen Palestina, à cœptis delicti, & tunc coactum le fuisse dicit, illa exculpatio non obexcens: Quod si, inquit, iuxta multitudinem silent inter arma logi, quanta magis fides est, etiam quae & librorum multitudine, & silento, ut iherusalem sedate, quodque primum est securitate & etio dictum indiget: At vero Gregorius vix tunc à cœptis vel violentia, obstrada, vbi vallata Vrbis obfida, vulnera clausum, vincula reges excedes illi oculis contemplatus: cum enim concionari admittat, & ad finem viginti excedante homilia perueniet, ita ad populum percurrit:

Nemo autem merebatur, sponso hanc locutionem ostendere, quia (scimus omnes servos) nostra tribulatione excursum, multaque gladius circumfusus sumus, & indecum invenimus multa perditionem. Alii derrenuntur ad nos manu ut redire, ali capi, & intercepuntur mortuari. Lem cogit linguam ab expolitione remaneat, quae teder animam & metu vita mea: Len malum in me occidit, quipodium requiat: quia verfa est, h: in letitia est in oratione, & organismus meum in vocem flentum. Lem corda oculis in myrrorum discussione non rigat: quia dormit, & amors rotundat, tam minus lecto animo dulcius est: quia oblitus sum de mundo, panem meum a voce genitus mei. Cui autem viuere non vult, de Scriptura sacra sensibus logos myifica qualiter libert: Et quod-

in quaestione nostra dicere, quanta peccatum debet proponere? Quod ignoramus, sed ut noster flagellum, quem non habemus iniquitatem patitur, non lacrimas gratias a domino? Ite et statim, qui mox crederemus, tunc peccatum illi per adoptionem fratrum, quem dedit: & alio modo plena paupertate, de qua deo legato corrumpimus per dolores & menses ad barbarem perpetuam crudelitatem. Ita ergo gaudia omnia nostra, &c.

Venerabimur in carne extra carnem possumus, scilicet non dum dolo, sed non succumbentem illis. Angelum nomen appellandum, & forte plus, quam angelum; dum illud que adhuc fanibus malis (quod ipsorum naturae lades) Deo perfoluntur, sicut vindicta vallatas armata, nulli parcerat in genitibus suis, quam Deo gravissima, quae gloriam occidere didicis.

Sed interroga quae de rebus Longobardorum anni huius reliqua profeciorum, que vel de populo, vel de vita militare facta diversit in locis daturum hominem in Eschilem ipse Gregorius tradidit, in illicito sententijs, his describimus. Audi primum, quam ex alterius sententiae finem modum custos: ex eius enim, in quibus deplorantur invenimus, lenites i. plenim lebibus eriamus secundoum gloriandissimum. Domus itaque vero ba-

scopio: Filius longior, & gloriosus dedit de domum eum, & cum imperfectionis eminentiam delubet con-

sumptuum alii, hec ait: O quam dura & indu fons ista,

qua numerum loquens ferit, cum neque longa

estatio predicationis rem, ut que di quantum tenore infusa summa longam. Quarevero ut et implorari, & ad

intercessione capiendi faciat proximorum temporum & negligenter.

Quia ergo dicitur, factus sum mutuus & verius: im-

miserabilis, verius enim est. Sed ecce sermo Dei de glorifica-

tionem, & loquitur. Taceo non possum, & tamen la-

mento non possum. Dicam, dicam, & verbo Dei gladius,

ut non quia ad conendum est proximi transact.

Dicitur ita, utram contra me sermo Dei fuit per me. Eg-

o me: quia dico, & temporum meum atque negotiorum re-

sulta apud piam fiduciam imperator veleto opere cognitio-

nem. In multitudine rebus talibam, & ab eius linguis

quae in multitudine rebus non continuo memorem teneo;

et quia omnia humeris sarcinae pastorali suppono, colligere

et compagno aliud non possit animo: quia ad multa parti-

cula unquam nisi facilius, unde non afferimus causas

autem, quae invenimus vita & morte per populare: inde quod si ci-

minatio impetrare, modo de ratione habentem gladii ge-

ne, & tamen ergo impetrante tempore timore, modo in eum cu-

rebus, non potest ut recte, quoniam discipline regula resu-

nit, quia non nullam appetit perire, nuda est sed fru-

ta, & invenimus omnia trahit. Cum ita sit ad hoc & tam, & ceteris an-

tiq. blamis vero locis, quando ad eum invenerit, & tam in precep-

tu, & amplexu, & amplexu & ministerio

unum! Quia autem in putate loci non invenerit, & invenit non

impetrante impetrante, sed in viciniam velato, nam in invadendo

non potest ut recte, quia non invenimus tempore, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

autem, quae invenimus tempore, sed in invadendo, & ceteris

bis membris illam cadunt. Calidiorum ergo suorum sicut aquila dilatait quaque pluma perdit, que populum amittit, alatum quoque penne excederunt; cum quibus volare ad praeclaram confluuntur: quia omnipotentes extincti sunt, per quos aliena exponit. Hec autem, quia de Romane verbis contritum dicimus, et camis facta mundi civitatis sumus. Alio tempore loca clavis desolata sunt, alia gladio consumpta, alia fane cruciata, alia terra hiatibus abserpta. Defensione ergo ex toto anno nos presens facilius vel exequuntur, &c.

XII.

a Greg. lib.
4.679-31.
Ind. 11.

DYRA-TV-
BANNIS
EXERC-
TUS A.P.R.
SIDIBVS
PAOVIN-
CIARV.

Sed quam iusto Dei indicio barbari finieruntur in Romanum Imperium praetulere, alibi idem sanctus Gregorius ad ipsam Constantinum Augustum scribens hoc anno, exemplis ingrat, quia cum sub Romano Imperatore subditus patuerent, natu his verbis a Corfia, inquit, infra tanta iniurias exequuntur, & grananum premur exaltimum, ut nro, qui in illa sunt, eadem, que expontur, complexis fo-
liis suis videntur sufficiant. Vnde sit etiama pro Republica, po-
sessorum eiusdem usq[ue] ad insulam Siziam Longobardorum genito-
cagitorum confuger. Quid enim graecis, quid crudelium a barbaris
patitur, quan[us] ut confiteri auctor comprepsus fuisse videntur filios
complutari? In Sicilia autem insula Stephanus quidam marina-
tum peritum Chartularium tractat, praesulatu[m] tanta[s] in copiis
operari dicitur inuidenter loca singularium, atq[ue] diectione causarum
per possessiones ac domos Italorum ponendo, ut si velut acta eius
singulis, quae ad nos percurrent, dicere, magis volumine hec exple-
re non possem. Quia omnia Irenensis domina solerter appetit, &
appetit etiam genitum a consueta. Itac enim ego ad ipsorum aures re-
ferre a permisum non so[n]c[u]r, nam si erat neque possent numeris mi-
nime permanent. Quapropter domino aeo sunt tempore fugge-
renda, ut ab anima sua, ab Imperio atq[ue] ab illis suis tale hoc tantum
quod facimus peccati, pondus in amoreat.

XIII.

BON. GRA-
VANDO-
PVL. AL-
QVO. P.R.
XXXIV.
SELL.

Quic[ue] quoniam dictum est, quia nobis in Italia expensum trans-
mutavit, quic[ue] quod predicta insulis agregatur. Sed ego suggero
ad hos, ut etiam expensum in Italia tributarum, & in tam Imperio
op[er]at[ur] or[er]a lacrymae compescat. Nam & idcirco fortasse tan-
te excedeat in hac terra minus ad velutatem preuent, quia nec pe-
cata aliquia admixtione colliguntur. Principatus ergo seruimus domi-
num, non cum peccato colligi. Nam sic, quia ex parte Republica
attributum velutatur, ex ea multum Republica adludatur. Quid
effortus contigit et expensum minoribus minus adludatur, melius est
temporaliter nos non vivere, quam vel ad eternam vitam ob-
flatulum aliquippe innire. Que enim mentes, qualia visera paren-
tum, se ipsius perpendit, quando filios suo distrahunt, ut neque-
antur? Qualiter autem misericordia filii alterum, hoc bene fecit,
qui habent propria. Vnde nihil hec breviter suggessi sufficiat, ne si
cas, quae in his partibus aguntur, p[er] se non cognoscunt, mea-
pius distinguunt, scilicet multa culpa multa[er]a. h[oc] ad Imperatorem Gregorium.

Ex his videoe, vnde floxerit divina vindicta post huc in
Mauritium atque eius filios invadit, de qua suo loco
dicendum. Intelliges tunc, quanto diammo non audient
Principes factores, quantoque d[omi]n[u]m regni, filioru[m],
ad denique anime, praeter ius, sicut a populi tibi subfe-
ctis quoniam praetextu necessitatis gravia tributa extorquent.
Ante peccabat & in eo sumptuoso Mauritius Imperator,
quod superbient in Romanam Ecclesiam Ioannem
Constantinopolitanum Episcopum confonebat: cuius
rei causa Dei iram in Imperium Romanum frequi[er]at
barbarorum immixtione conuerterunt idem Gregorius alibi
occasio scribens ad ipsam Mauritium Imperatorem
afficit. Dumenmagis de superbia Ioannis Episcopi
Constantinopolitanus engensis le titulo vniuersitatis
aduersus fratres & collegas aliarum sedium faderotes,
ad h[oc] obseverunt dignissima[er]a.

Quia enim, seruissime Domine, pertinet humana, quodque carni-
corum oratio contra vestrum Christi corpus calvum Imperia irreligio-
sa praeferuntur, ut manu erigeret, si fuderet cor[us]catorum mens
Redemptorum suum ligno pro voluntate, atque ut operet[ur], merita
excoraret? Ante quis seruissime gentes gladius in necem fiduciam tan-
ta crudelitate graecorum, nisi nostra via, quia sacerdos nominatur,
et nos sumus, a praeiustitia grauaretur operiosus? Sed dum tis
competentia nobis relinquitur, & nobis incompetenter cogitantur,
peccata nostra barbarica virtus feceramus, & culpa nostra hostium
gladius excutit, que Republica vires granat. h[oc] & alia ipse ex-

obligo festiens Imperatorem, qui non reprimeret loun-
nis superbiam Ecclesiam perturbantem. Rursum vero in
regione munitionis malorum ingruentium culpam resientem,
h[oc] ad Sebastianum Epif. deinde: Queenum, inquit,
frater sanctissimum, de amicis vestris dominis Romani. Exarchus hic
erat per sona in hac terra patitur longius mucrone palens. Bravus
tamen dico, quia erat in nos militia gladios Longobardorum con-
stitutis benigniores videbant hostes, qui nos intre-
pide & indules qui non malitias sive rapinis a[re]gunt, in captiu-
ne confundunt, h[oc] ipse.

Contra ero, quod annus & praesenti anno grisilim-
bus Longobardis in omnes Italiae regiones, Roma fuerit
in ecclesia praeletit id vigilat[ur] Romanorum Pontificum,
qui praetiges ex cubis in vigiliis, ieiunis, & orationib[us]
addiderunt, ut Ecclesia pecunia redirentur vexatione,
prout idem ipse Gregorius hoc anno fecerit ad eum-
dem, qui supra Constantinum Augustum h[oc] postulauit
nonnulla habet: Vigen[us] autem Ian[us] & septem amici domini,
quod in hac Vrbem Longobardorum gladius vimine. Quia
quam multa haec Ecclesia portundit dies breviter, & quia
eius viuere possimus, h[oc] Ecclesia portundit dies breviter, & quia fin-
it in Ravennae partibus dominiorum patris apud primum exercitus
Italis Sacellarii habet, qui ex illis superbierunt quoniam
expensas faciat, ita & in hac Vrbem casti talibus eis acca-
ruius egosum. Et tamen hoc Ecclesia, qui uno eodem tempore clar-
itus menseris & pauperibus, populo, atque insuper Longobardis tan-
tu[m] indeferente expedire, ecce aliud ex omnibus Ecclesiis
premitur afflictione. &c.

Quod ad ea, quae dicta sunt, pertinet, putata interdum
in texu Gregorii, pro Sacellarii, legi de b[ea]te] Sacellarii, i[usti]a
qua[re] a facilius sumptum nomen: quod fatis ipse Grego-
rius docet, dum ostendit Sacellarii fulle Thesauraria
pecunia publica, causis rei gratia oportuit ipsi credos
eis pecuniarium facultos, ob idque Sacellarii dicitur. H[oc] iuste
H[oc] mea sententia suffraganum idem Gregorius in ep[istola] ad Honotatum diaconum, vbi agens de solutione
confutet pecunia pro dignitate Contulani ad ipsorum
causa: Magis ex agat dilectus tua, quatenus oblati ei facilius iu-
niciandus, bonos mercatus accepit, vbi per facilius, ceteri ei
intelligi Principis pecuniarium capitam, & proinde per
Sacellarii, Thesaurarii. In quā fementientur & la-
dorūt ē Fīsū, inquit, facies off publicas, h[oc] accidat, vbi
per Sacellarii in causis difficilius appellari in-
uenias Fiscus procuratorem, vt in Actis S. Maximi-
mūt sapientia inuenitur, ut fūlo dicitur.

Reperi etiam coniungit eandem vocem Sacellarii
Ecclesiaticis ministris apud Graecos (v[er]o aut est Ge-
ropolata) prois, qui curant getum monachorum, tam
virtutem, quam molierunt. Itemq[ue] habet Theodosium
meditatis, idem esse nomen Economi, Custodis, Sacel-
larii, vel praefecti faciliis. Apud L. Minos Sacellarii
tributus in faciliis, Thesaurarii Ecclesie intelliguntur
in vero per simplicem i. Sacellarius a facili, qui s[ecundu]s facili
praeceps, significatur. Sed de his hacten.

Repetemur iam ad S. Gregorium, qui (vt dictum est)
redimebat pretio saluum Vrbis in dilectione politie, non
quod diffidet virtutis, sed potius, quod ego animo fer-
ti humanum sanguinem bode fundi: fatus namque
vitium fusile, vt hostes intercedere possint, vt possit
ipsi p[er]ficietur teat[ur]: nam audi, quae haber[unt], scribes ad Sabini-
num diaconum g: Vnum el, inquit, quod ferunt suggessi
re[re] dominis magistris: quia siccio seruus in morte Longo-
bardorum in me misere solussem, bode Longobardorum genit[us] an-
Regem, nec Duces nec Camuli habent, atque in summa confusio-
ne illi absit. Sed quia Deum timo, ut mereor ambo[rum] dominos au-
miserem formido, h[oc] Gregorius: ex quibus sequit[ur] in eligi,
quanta essent in ipso Romano uno Pontifice vires co-
gnosci etiam in Longobardis Largitionem ex chari-
tate Christiana manefit.

Venam quod ad ministrandos concitatos barbaricos &
nimos queque oblique videti immixta portuissent; quod
folius Dei sit opus, tumenes fedare maximos in tempera-
tura silvus: re vera diuina potius op[er]ante gratia com-
git, Vrbem fusile Longobardis inacestatam: de eadē enim

idem

XIV.

EX TYPAN.
NIDEFRIN.
CIP. BAR.
BARTIN-
VALE-
SCVNT.

b Greg. lib.
4.679-31.
Ind. 11.

XV.

iden agere, torum id tribuit non legiōnē p[ro]cūrātū, sed P[ro]p[ter]o Ap[osto]lo v[er]giliū īsp[irit]ū cōfūdūtū. cōsiderūtū s[ed] ubiācūtū. Particūlārē sc̄ribit, h[oc] aīr: *S[ic] vero
g[ra]mmatice b[ea]tū formātū; s[ic]cūtū dēlētū sp̄cūrē, quāt[us] a B.*
*toru[n]b[ea]tūrū Prūmūtū in hac Urbe p[re]tētūtū, in qua sine
r[es]ponsione p[ro]p[ter]o, q[uod] d[icit]ur d[omi]nūtū m[on]tūtū et annūtū int[er] gla-
[b]i[us]tūtū. De cōsiderūtū cōsiderūtū h[oc] p[ro]p[ter]o.*

Sed et ad eum patet hoc idem Gregorius hoc an-
num quod papa est, ut audiatur ipsius ad Se-
cundum Episcopatum eius, inquit, tempore coram Episco-
pato eius, etiam monasteriorum quoque et populi gerere, con-
tra eum fiducia fuisse vixisse, contra Dicatum feliciter arti,
magis probatissime super regnorum eius etiam sicut sibi sit
pro patre testis etiam per se, quanto me, qui his patior parum
habeo dicere Gregorius, quod ex patre celer, quam
interdilectus in fide fernanda existeret, et quam ver-
itatem, quod a Imperatore in Italiis intercepit Exar-
chum, ad hunc ipsum ad loannem Conflantioopolitano
Episcopum ad finem epistolae hoc item anno ista
adverbio, sed cum tribulacionibus circumfusis, barbarorum
et nos non dura multa tristes, sed subi responde rix-
ant. Inter haec igitur hoc dicit maxima Gregorius confi-
tum est id est nimis, si forte tebet patrum scientias ac-
curas, et quoniam curare fit cum Agilulpho Rege Lon-
gobardum componeat pacem polli, cuius te petici-
tus es, hac ad Secundum Scholasticum Exarchi scri-

*Quia si unum inducimus, & sicut a erga contradictione obstrin-
imus, ut si paderet, debet atque posse regere, quia & a summum fal-
sum exponit una deinceps. Prout dicitur quantum, quanta
in numeris, invenimus. Exordio dicit quantum: idcirco magni-
tudo nostra quædam sunt, indecne ut enim nos, & tunc coegeremus
ad aliquid, non rationabiliter prouocatis. Scimus autem,
ut huiusmodi. Longiora horum Reges gressu sive prope facerent
ut a domini nomine Patrium suorum esse volunt. Nam
nisi filios suos natus patre et cum nomen, operari esse commissa.
Et non deinde, ut ad eum intenerent, fatigari populus. Et
non deinde, ut scelus am, sonda omnia regalitate, sed quid à par-
te, non in parte, ut eum commissum.*

*Quatenus non ambigunt conuenientia, quod petet, aportet
fauorem si quis ad virum eum pater malitia facit, sunt, compotis
deinceps legatis ad eum pater. Deo valuit prosequere firmatio-
nem cuiusvis rei immo necessaria, bene noluit. Sapienter
est istam sententiam agere, et exaltans sententiam. Excorat enim ab hoc fini
mentis sententia, ne per eum nos resursum quod non expedit, vi-
tium invenimus, ut patitur. nobis unum quidam frumentalem pa-
triam, sed hanc, quia & diuersa, ample & loca
disponitudo sententia. Hec autem confundit. & pacem ha-
bit, qui in his factis dilatatione & miseria quatenus possi-
vit ad medium, & Republica, respondit vix ad amorem
miserie, & mortis, hincque de pae Gregorius, cui
ad aliud se promitteret minime ab Imperatore cre-
dit. Delictum in cum hac fuisse arbitrio. Tarchio ad
Maximium Imperatorem sicut ille, & inde iam
equum ut tempore nimis derit, quod facile adeo
Regi Regi, & proibitorum, dat, si que ad eum litteris
et immo. Pontificis dignis, de pluribus conquetas
sua famis factorum habet rationem non extant illae
deinde quales fuerint, ex vestitis a sancto Gregorio
in finem facile potest intelligi, sic enim illae te ha-*

in prouincia sibi dominiorum pietate dono me quis
cavendis perdidit, pars eis mili mariae percepit. Nam
eiusmodi sumptus me fatum appellat. In Scriptura
potest enim in vita intelligenda postur similitudines, regi-
sque predicatorum et perreditandorum sectatur. Et post nonnulla
sententiam allegata ad causam descendit, hec sub-
sequitur, qui in prouincia sua dominio non inserviunt ab
tempore duxerit, non aduersa prudentia simplex denun-
ciacione, namque si taliter procederet, non posse
proclamari, nisi fortis appelleret se illa officia quaeque
notis 25 breviari partem taceant, ex elementum. Ego min-
istrum, et alia pastorum, que inter Longobardorum
et alia pastorum, missione venimus. In ea certe, quam de
scriptum, quia nostra tota reiretur ad Romam publicanum

foris; dum nihil non creditur, etiam mentitus esse reprehendetur. Sed si sacerdos non sum: scio granum esse hanc; inimicorum facilius, ut veritatem ferre, nullus credatur. Et diuidam nos, quoniam Amulius plus est creditor, quam mihi: Lest amplius est creditum, quam mihi: & ne nos ei, qui esse ad medium videnter, plus quam meo assertoribus creditatus impendere.

Et quidem fieri et mece caput aspergunt per quotidiana momenta non
excessere, de defensione mea atque urbis meae Lutetiae. Sed & boc
me reulementum agit, quoque ego deinceps criminis fuligine tolerando
de itala quotidie ductus sub Longobardorum iugo captivus: dumq[ue]
meis successione in nullo creditur, iuxta hyslopin immunitate ex-
ercent. Hoc tamen ipsius Domino fugerit, ut de malo annis
quilibet exilium, de visitatione vero Republica & causa erupcionis
Italiae non quibuslibet facile p[ro]p[ter]as aprobaret, sed plus robur, quam
verba crudelit. His fabulet de honore cultoque, quo debeat
omnes ex propterea Legis diuinae venerari facientes, ex-
emplumque ingerit Constantini Magni, & in matris op-
proximis Genitiles etiam in medium adducti, quantu[m]
veneratione prelecti fuerint sacerdotes. Demum vero:
Hoc ergo, inquit, pietati Domini non pro me, sed pro cunctis
sacerdotibus foggero. Ego enim homo pecator sum: & quis omnipotens
Deus inclementer quotidie delenpos, aliquod mibi apud tremendum
examini illius et remedium supplicio, si inclemantis quotidie
plagis feror. Et credo, spaciovident omnipotenter Dominum tan-
tem amplius placata, quanto me et male frumentis distractus
afficit.

Multas enim iam plegas accepimus, & superuenientibus dominis
nigrobus inuenimus consolaciones, quas non fieri abam. Si enim
possum, huius tenerit plaga cauera. Primum, quod nullis pars fabri-
cata est, quam cum Longobardis in Tuscia pugna fuit & per Reipub-
licendio feceram. Deinde, & proponit pace, de Romana civitate multe
abstulerat, & quidam ut ab hostiis escepsit, vel a Narmis &
Perusio positi: & vi Perusium tenebatur, Roma relata est. Post hoc
plaga gravior fuit alienigena Agilulphi, ita ut scilicet mei conseruem
Romans mori carent in collis summis ligatos, qui ad Fraciam de-
curvaverat. Et quam nos, quisutra civitatum scimus, Deo pre-
rogente, manus eius in fugiis: quae tamen est, unde culpabiles esse
terremus, videat, cur frumenta deforcent, quia in hac urbe deus
multa fernari nullatenus possent, sicut in aliis suggestione plenius
dicunt.

Et quidem de membris o*n* in nulla turbat*ur* sum: quia (r^est^e con*cep*tus fac*to*) aduersus quicquid pat*er* pat*er* sum*us*, tunc*mo*num huc
cum sibi solite dimicant, mea am*is*a condam*at*. Sed de gloriosis
i*tra* Gregorio Praefecto & Celsio Magistro militum nos mede*ri*
tur sum*us* afflictus: q*uod* omnia, q*uia* pot*er*im*us* f*u*er*is*, n*u*lo*m*odo
e*st* ne*neg*lect*u*s*unt*, & labores i*reg*ular*is* & c*on*f*us*is i*in*tr*act*is co*m*on*ob*lig*is*: re*be*ne*mer*it*u*s*unt* p*ro*cul*u*rum: & pos*it* h*ab*it*u*s omnia gra*ci*
i*do*min*u*ris*u* in*de*sign*at*io*n* per*ce*p*tu*s*unt*. De qua*u*o pac*er* intel*leg*o,
qua*u*o e*is* non s*an*cta*ad*a*l*a*l*, sed*ma*re*pe*son*at* gra*ci*: con*tra* qua*u*o,
qua*u*o i*tr*ib*ut*ion*is* ab*l*or*an*ti*u*s*unt* p*ro*li*b*or*is* p*ar*ter*is* i*tr*ib*ut*an*is*
Q*uod* a*nt*io*ch*en*u* Dom*u*nic*u* p*ie*c*ta* ill*u* m*u*lt*u* pa*cu*l*u* & t*er*
de*im*per*at*io*n* D*e*rid*ic*ion*is* in*ven*it*u*s*unt*, ro*go* per*eu*dem om*ni*pot*er*
Dom*u*nic*u*, no*r* v*er*itas*u* quidem*fac*iat: nam ad*h*uc i*ne*fer*u*
q*uod* i*ne*sc*ia* la*gu*st*u*

Vidistisector, quanta petulantia litteris insultauerit
Laurentius Imperator in sanum Gregorium? Sed dedi-
co etea pernam temeritatis fatis ampla & conferta me-
maria, ceteris factus exemplum, quam humiliter, quam
modestie, placide ac reuerenter gerere se debant
principes cum fæcito diabolus, maxime vero cum supre-
mo Romane fedi Anthonite, fed de his suo loco dicen-
tam. Inrellexisti pariter non spiritualibus tantum res-
tus, sed & publicis Republicis curis incubuisse Grego-
rium, ipsamque Vrbem non fæcito diabolus tantum, sed
et regali administratissima regimine: licet illuc præfeti silent
ebani, nec non milites ab Imperatore ibidem colle-
cti.

In his postulis angustiis sanctus Gregorius, præter in-
stantem sollicitudinem omnium Ecclesiæ (secundum
Iudicium Apostoli), tentatio super modum, ita ut taderet i-
nus viuere | si quos nouit Dei inimicos seruos, con-
surgat; ut precibus a Deo experterentur, ut vinculis vici-
mus citius solutueretur: scribens enim hoc anno ad Elian-
um bixitem Iaurit, hæc fidem finem habet: *Per misericordiam*

XXI.
MAGNO
DAMNO
ITAL. GRE-
COR. FA-
TE NON
CREDI-
TVR.

XXIII.

XIV.
E GREG.
IB PRÆP.
CASTO
o MAG.
LIT.

XV.

XVI.
SIG. CV-
DIS-
LVI ET
E GYM
ERIATO.
reg. b. 4.

Dominum rogo, ut fiducia prece pro nobis faciat, quatenus de peccatis, in quibus obligatus sum, & tribulationibus, quibus prematur, cito absoluat, & patre castigio gaudiis perficiat. Exad. Sebautianum Episcopum, eadem ferme verba, quibus addit: *Quemam enim inimicis filii suos in patria dulcedo, qua trahet: multi tamen in hac vita dolores sunt, qui ad amorem celorum quotidie impellant: qui milles hoc opere soluere velenenter placent, qui placere in hoc mundo aliquando non permittant, hæc ipse.*

Sed aliae maiores eum persecutus angustiavit. Nam quo magis ipsum despectum habuit, scerat ab Imperatore Ioannes Constantinopolitanus Episcopus, ea arroganter in ipsum Gregorium Romanum Pontificem inlurexit, eidemque adfuerat oblitinarius episcopus, cum sol ta temeritate prosequitur in solentius quod cooperat adfuerat Apostol, can sedem sicut etiam Pontificem nominaret: alias enim tempore predecessoris ipsius S. Gregorii (Pela-
gii inquam) eadem contentio fuerat irritata: sed represius, nam quam tamen videtur potius que nile: nam nec per Apostolarios monitos celitus alio quod ad causam rei causa fuit ipsi S. Gregorio factus regnante laborandum, atq; infundandum velenum isto tempore, quo ipso Imperator in ordinis ipsius viderat poterat patricinum ieiulium in iusepse filio Ioannis: cum Gregorius contrarepugnans, hoc ipso anno vehementer conatus est, si ad meiora frumenta rediret possit hominem salutem suam, illum imitatus apostolam Angelum, qui exultat contra Deum. Qui enim ut vincatur, imitetur eis Dei Filium, qui cum Satana non in sua maiestate, sed in nostra eis congregata humiliata est: q*S. Gregorius pugnat contra Ioannem, non ergo ipsa summa, qua pollebat Apostolica autoritas, sed Christiana humilitate, se deprimens, vicia regni erigeret, ad decorum humilium, vel apicum in profundum furvum sublevaveret, quis ex tollendo occidatur.* Extane de his hoc annodante complures ad dies eorum ciuidem Gregorii Papae eodem argumento littera, quibus videlicet eiusmodi, quod diuinus iuscepisse certitudinem, atque inseparabilem cum adipuum Ioannem Constantinopolitanum inter eas dedit, quibus primo cum ipso egit ex sancti Euangelii praefecto admonitione canonica, iuxta illud b: *Si peccauerit in transi-
tione tua, rade & corrige cum inter te & ipsam fidem, &c.* nam aut ad finem epistole: *Nos quidem in quotidiis tantaque per au-
sum nefarium culpa committimus, seruamus quid virtus praepi-
catur: Si peccauerit in te frater tuus, &c.* ac paulo post: *Egredi-
que per Romas mias fons & barbitus humilis hoc, quod in
tua Ecclesia peccatur, corrige studius, nunc per me ipsius fons.* Quicquid facere humiliatur dobita, non omisi. Sed si mea corre-
piente disipior, restat, ut Ecclesiam debet admittere. Hoc itaque dicem, omnipotenti Deo statim vestra inducere, quanto circa vos
amore confringere, quantumque in hac causa non contra vos, sed
pro vobis luge, hæc Gregorius Christiana exitiuius charitate:

XXVIII. In hac autem controverbia, ut in ista quam exactissime explicitur, eadem summarum sum ab origine dedica-
cenda, breviisque compendio hic petenda, quæ superio-
ribus Tomis in mediis suis allata. Primum quod humana gloria dum complures Episcopos eius fides exigunt, ne illici Orientalium sedium est Ecclesia Constantinopolitana subiecta. Etenim (ut suo loco est demonstratum) Alexandinus Episcopus, cum rotius sibi vendicaret praefecuram Orientis, elecionem quoque Constantinopolitanum Episcopi, ut iure tibi debitum, iudicauit arroganter tempore ibis Thiodofili Imp. cum Ecclesiis illi praefecit S. Gregorius Naz. ac Timotheus regeret Ecclesiam Alexandrinam. Refilentes vero Constantinopolitanis Episcopis, illud amplius post hæc sunt comati, ut ipsa Ecclesia Constantinopolitana non solum aliqui Orientalium sedium non subiicitur, sed ipsa præficitur ceteris, prima que post Romanam est: fanoque ad dentes Imperatorum, id confiteat qui studuerunt, persecutus conatus est id Anatolius Constantinopolitanus Episcopus in Magno Chalcedonensi Concilio, editio ex parte fortius (ut vidimus) canone. Sed selenatus est S. Leo Paps, apolés cuncta quæ de prærogativa eius fidei in dicto Concilio statuta fuissent.

Acacius vero ciuidem sedis Episcopus, eius rei causa, conflans schisma, fauore quoque haereticorum Imperatorum id sibi sumere conatus est: cum Romani Pontifices adserantes Felix & Gelafius in primis eidem restituere. At hæc adiutum, ut Ioannes ille laicatur non tantum Patriarche nomen sibi attorgaret, sed & addiderit nomen Oecumenici, hoc est, Venerabilis Episcopi. Hæc quidem factio haeretici conatu sunt: qui, ut Imperator Constantinopolitanus viterbo Romano Imperio dominabatur, ita ipsi spirituali prefectura nomine tenet saltem vineribus praefice Ecclesie, non admimento nomine, videtur voluerent.

Quod vero inter alia excellere Romanum principum Apostolorum pignoribus probe scire iste Ioannes, per Augustum, alterius eorum, nempe Pauli caput sibi induit vedicare: quo tanto accepto pignore (quo modo cipato praetextu) Ecclesia Constantinopolitana, etiam gloriosa Romanorum, gloriareret Apostolo Paulo, sicut Petro Roma. Suadebat hæc immata Gracis de Larinum gloria emulatio sed inane quod cōfūsum, cum nequamque reliquis Apostolorum transferatur sedis dignas & auctoritas. At relitigatur (ut vidimus) his nihil minus S. Gregorius, negans fieri posse, ut vel leue quid de apostoli Pauli corpore ambideretur. Porro, quod apud Constantinum excitatum fuile ab annulis Gregorii, palam ipse profutus illis verbis ad eam scriptis: *Quam bonum contra me pietatem vestram excute volerem, ut nolam (quod dobit) voluntate vestre gratiam subducatur: & propterea quatenus capitulum de quo vobis quasi indeveniatur. Tales ergo fuerunt Ioannes conatus, nimis um, ut vel obliteretur, quod opinaret, vel si minus, ipsum Gregorium Angalit redederet periferimus: quos inanes penitus redderentur.*

Gregorios igitur, sicut & ipsius predecessor Pelagius, exercitatus est arrogans illud nomen nomen: nullus enim haec tenet Orientalium Patriarchat uniti, neque Alexander ipse, licet totius Orientis spiritualium praefectorum libi vendicaret, eo vltis est nomine, quod nec cogitasse quidem repperit. Erant in Ecclesiæ Diuinais scriptis praefecuratum ista vlti vocaria nomina, Episcopus, Archiepiscopus, Metropolitanus, Primas, & Patriarcha. Quicquid Constanlinopolitanæ Ecclesie olim tantummodo dicebatur Episcopus, ipseque (ut videtur) est ipsius sub Heraclio metropoli confitimus, non acquisiti Archiepiscopis dici, neque impliciti Patriarcha, sed ad nomen Oecumenici, Patriarcha Oecumenicae vobis hæc nominari, quam vocem etiam in possessione acceptare significavimus, nam audi Gregorius ad cum illa im-

*Quid ergo, frater charismate, in illo terriblem resinem
Iudei dictum es: qui non foliatus, sed etiam generaliter
mundu vocari appetit? hæc ipse, qui quid aut: Generaliter patre
mundu vocari appetit, plane ad Graecum nomen allatissi-
mus esse: eccliam Graecis exsuffiatis, discutit Socrius, quod
quod est oībī etiam inimicuque: tate sive Patriarcha Oe-
cumenicus, idem elici videatur, ac Patriarcha orbis ter-
ram. Vnde & pater appetit Gregorionis nomen. Vnde
ueficius proflingulari & vno solo, pater quem nomen in
nam ad ipsam Orientem: Nullus vnguiculatus, inquit, taliter
sibi appellari voluit, nullus sibi hoc tenet, nomen nomen arrip-
tus est: in Pontificatus gradu gloriari singulartius arripit, hanc
immo fratris deinceps videatur, habet enim episcopatu
ad Mauritium Augustum his verbis: *Cetera hec sunt
Apollinarium Principi honoris per reverendam Codicilium
Synodus Romana Pontifici solentem est: sed nunc ceremo-
niam hoc singularitatem vocabulum affingerat, nec vlti conser-
vatur nisi quid datur mihi, honore debite fateretur pater-
tentiu matus, quia etiam significatio dicitur Ecclesia
Venerabilis vna toto orbe diffusa, extra quam nulla est pater-
tent Ecclesia. Sic igitur habes, quod nomen Venerabilis
reputum Romanus Pontifex obtulit à Synodo Chal-
cedonensi, quia noluerat eo seni dici Paternorum mandati
per Romanus Episcopum, cui reliqui omnes sub bellis serv-
iti, senon ut frater, & in administratione collegi: Cito**

193
diumque tantum eo sensu sanctus Gregorius dicit, v-
niortale caput Ecclesiæ in epistola ad omnes Epis-
copos de pauperglio collato monasterio sancti Me-
ardi.

Alia vero est censum nominis significatio, quia dicitur Venerabilis, hoc est, quod remanentibus partibus integris, non a castis supereminentia ratione veniat inter Patriarchas. Et hoc ipsum Ecumenicum, de Orientalibus intelligunt, quod nequaquam alterius vel nomine esse subest. Quo sensu fape reperitur etiam eis Romanum Venerabilem, et illius Venerabilis Episcopum ab aliquo fato, cum eo nomine id, quod eis exprimatur, ne-
med ipsi causa pastoralis vincit, gregis totius Orbis

inapertimmo, nam ipse Gregorius in eadem epistola de
penitentiis concilio S. Medard monasterio: *Huc*, inquit,
et hanc fortitudinem suam tuto orbis induit; & *nous confi-
ctumus nimis noster,* quia etiam significatio eandem
eccliam dominam genitum appellat. Porro cum ipse
eccliam epistola ad Ioannem, & libri sanctum Petrum
et ipsum membrum vnuersitatis Ecclesie, reliquos ve-
rissimos singularium plebium capit, seque Petri
et ecclesiarum aque praeteat: nonne fe viuenteralis
dilectus valet? qui pastores enī confirmat: sicut et
Iustus Episcopus Rauenensis agnoscit, vbi in epistola ad
Iohannem dicit: *Quibus aquis ergo sanctissimam sedis, que
miseris bispe uia sua transiit, presumperimus obuia-*

Quod tantum ad Gregorium ipsum spectat: An non
aperte ostendit se esse totius orbis Episcopum? Quis
autem est qui pontificatus, quo non apparetur ipsum vni-
uersitatem Ecclesie regere, Orientalibus, & Occi-
entalibus Episcopis iura dare, omnes audire, & omnes
ad indicare, appellaciones ab orbe uniuerso recinere?

Constitutio, appellationes ab orbe vniuersitate recipere, Coenac noscere, probare, vel recidere, dare pallia Metropolitani Episcopis, arque Ecclesiis priuilegia impartiari ne recessum ab hoc anno, idemque de palliis pallium Episcoporum Comitiorum, itemque Episcopis Nicopoli presertim de Occidentalibus dicere. At nō
quoniam Contamnam opulitanus subditum se co-
rum Romanus Pontificis, cum ab eo aede sedere redar-
etur, et amicis loannis presbyteri, de qua exstat epistola
longior ad ipsum data, cuius causa Acta Romani di-
camur. An norme patitur nisi Ioannes V. Vtione

Gregorius Cimenes per Apocrysos
Cœphaniopolis deḡem illarū, cum & Acta ipſa
in Rōmam misit, quo appellatio ante deſta cūcur-
ſus & alibi, de his exempla.
Hoc enim aīdēm Gregorius Cimenes E. 1. S.

ad Gregorium Graecorum Ecclesif
lante pastor inugilans, ad Ioansem Corinthi E-
phens f, probavit depositionem Episcopi
Dicit et alias litteras ad eundem de exacta ex-
cita pastorali, praecipue ad munitione pro ordi-
nario quid sceptici. Eadem quoque argumento
ad uincitorum Episcopos per Heradiam pro-
constitutis. Id ipsum praefuit iuribus ad Enri-

...piscis pectoribus ad Epit
...um pallium mittit ad ipsorum Metropolita
...andream uenientem Episcopum Nicopolitanum,
...os, ut omnino canant, ne quid pro ordinatio
...nem occupant. Sed & quo alto luce alienos cler
...co ordinatis tenent, nisi vniuersalitatis? Etsi de
...piscis ad Eliam Abbatem Iauria. Si vides Ge
...com refugit, dici Vniuersalis, vniuersalis tamen
...etiam ibore. Nam quod oblectuandam prae
...Oceani, in Occidente etiam ab Ecclesiis Gallia
...z que ferunt mandati, scribens in primis ad Virgili
...atratensem Episcopum, i cui & petente pallium
...cum metu de canenda in ordinacionibus fi
...ne quod ex laico modo creetur Episcopus. Ea
...quod ad valetos Galliarum Episcopos scri
...admitunt, ut, posse Virgilio de quo haec sit: Se
...pauis constitutus fratris nostris Virgilio Atlat
...Episcopo rati non trahimur, &c. Ita quidem ex
...piscibus hoc anno à Gregorio dominis epistolis, i
...uniuersitis Ecclesie curam gefulile, ubiq; reperies.

Sed quid post hanc p[ro]p[ter]e Iohannes? Vtique fecit, quod patet eius, de quo Dominus U[bi]s filius ex parte d[omi]nab[il]e. & quod p[ro]pterea ipsius, de quo scriptum est: ipse enim est Rex super omnes filios superbia, n[on] tempe[st]o sicut ille iniustus, vellet, nititur. Deo pareat necesse est imperatus, licet blasphemare soleat, dam obedit: ius & iuste coactus patet Gregorio iubentibus atque Ad illa transmittens blasphemar, dum sublebens ipsius se nominat. Vtique salem. Nam audi, que de his habeat idem Gregorius m[od]ic anno scribens ad Sabiniannum diaconum (ita legendum, & non Antianum) Apocriptarium Constantinopolitatem, non eius Ecclesie concursum, ut ex epistola ipsius contextu facile assequi licet:

*Ad hoc enim, inquit, vsque persenit, ut sub occasione loannis presbiteri gesta haec transmittantur, ne quibus se per omnes verum exponatur Patriarcham nominare. Sed si pro a omnipotenter Deum, quia hypocrisim illius superna maiestatis soluerit. Ex quidem hand fructu speramus: cito enim (vtricunque dicimus) ex hiis subtilitas est, cum poenitius optat esse mendacium diutius suscite in hac vita supererit. Ad postrem autem Sabinianum diaconum Apocrysium admones, ne villo modo cum illo communicet, ne eius vis detetur fauere superbi: ut vel hoc modo ille confusio perfusus, conigeret, quod peccatalit. nam in dicta epistola ad eundem Sabinianum data habet ita in fine: *Sicut tibi iam transfigurata ergo scripta, manifestata cum eo procedere primum. Videlicit utitur, utpote de propria persona.**

Viginti annis, quomodo virtutis Ecclesie E-
piscopici munus Gregorius impletum vbique, cum in eum
qui se dicebat Vnae falem, tunc dicit. Sed hanc ipsi p-
ectura in totius orbis Ecclesiis passim in eius epistolis
stenditur. Iam vero ad ea, quae ad historiam pertinent,
cedamus.

summa nimis toleraret patientia, hoc potissimum anno excitans in ipsum, plures aduersus eum literas scripsit. Porro fraudulentus ille dolos annexus dicit: Etenim ergit cum Maurelio Imperatore, ut ad ipsum Gregorium literas daret, quibus eum rogaret, ut per eum cum ipso haberet, id faciens, ut hac via concinnesse Imperatorem, cui non paritum Gregorium sci-
ret. Sed audi hanc ex iisdem Gregorii literis ad Sabinium:

Miror, inquit, quomodo dilectionem tuam facilius potuit, ut
tri milites domino Imperatori persuaderet, quatenus ad me sua
potestia de hac causa transiret, in quibus almoneret, ut cum eo
eum habet debeat. Quis insitum teneat vobis, illam debuit
almonere, ut se a proprio vocabulo compescatur, & protinus inter-
ponas pax fore. Nam illi callicitate a predicto fratre nostro
Iohanne factum sit, minime suspicor, pensasti. Idcirco enim hoc
se fecit, ut ante auctoritatem domini Imperatoris, & illis in sua vanita-
tis conformatus evidenter: aut non a me auctoretur, & eius am-
bitus contra me irritaretur. Sed nos reclamare vimus reuenientem, ni-
hinc haec causa aliud, nisi omnipotentem Dominum metuentes, hęce

Qui & tanti pondersis hanc esse existimantem contro-
versiam, ut fidem speciem putari cantum fine hac res-
ta: Postquam enim defendit ab inimicorum gladiis nullo modo
possit: postquam pro utilitate Republica argentini, avarum
eius, rufus perdidimus: minus ignoramus nisi ei, ut per eos
cum fulmen perdamus. In illo enim (cetero vocabulo constitutive, n*isi*
et aliud, quam fulmen perdere, haec ipse. Sed quomodo id,
quies, ad fidem pertinet: ea quidem ex parte, quod
in A CHRISTO vni Petro prefectura sit gregis vni-
Ecclesiasticus credita: si quis C H R I S T O Domino stabili-
tur, Ecclesiasticus violat hierarchiam, alter sentire vi-
tur, quam ipse Dominus sentiendum praecipit. Non
natur igitur, si vni vocule occasione adeo Gregos
laboravit, cum etiam vnius interdum syllabe can-
ipso teste sancto Basilio ad Amphiphilochium, fuerit ad
opus haereticos Economianos diu multumque pugtan-
tum.

Sicigit protocatus S. Gregorius, pacifice, more firmum Israhel s. ad bellum progreditur; pacem primum scitens aduersario istis literis p.

*Greg. Lib.
epist. 39.
d. 13.*

xxvii

TAT
BINIA
M COM
UNICAS
GVM
ANNE.

XXIX
N.
A OC-
IONE
VOCA-
IT S.
EG.

XIX.

270

XL.
S. GREGO-
RII AD IO-
ADMONITIO.

Tempore quo frateratu*re* et sacerdotatu*m* domo*re* pro-
mota*re*, quamcum Ecclesiastaru*m* pacem atque concordiam adser-
vit, resolu*t*. Sed quia an*ti*s, quoniam nomen*re* n*ost*ri, nonum*bi* conata
est nomen*re* a*pro*p*ter*o*re*, unde omnime*re* fratru*m* corda potuisse ad*scen-*
dendum peren*te*. Quia*ne* re vobementu*m* adulor*u*, quia*ne* ad Episcopu*m*
venire possunt*u*, fugisse velle*u* et memini*u*, quem tamen adoptio*n*
exerce*re* est de*let*at*u*, sed cum ambo*re* de*let*at*u* an*ti*versari*u*.
Qui enim*in*dig*ue*nt*u* te*re* fatchari*u*, ut*re* Episcopu*m* de*cur*tu*m* ad*h*
hoc quidam*que* perdul*uer*is*u*, et*de*f*u*ct*u* fratru*m*, Episcopu*m* ap-
pet*u* s*ed* vocari*u*. Et quidam*bas* de*re* f*an*cia memoria*re* decif*u*ra*u*
me*re* Pelagianoru*m* ad*l*an*gu*it*u* i*re*st*u* vobementu*m* scripta*u* et*u* no*te**u*,
in quibus*u* Synodi*u*, quae*apud* vero*u* se*er*u*m* quando*u*, et*con*ac*co*
tu*m* i*ns*cri*re* Gregori*u* can*u* a*con*gregata*u*, proper*u* nefandu*m* elationis
vocabulatu*m*. At*ca* dif*u*ci*u*: et*Archidiaconom*, quem*u* i*re* mortu*u*
ad*re* religiu*m* demissoru*m* trans*u*fer*u*. Misericordi*u* sollicitu*m* sollem*u*
celo*m* are*pro*b*u*le*u*. P*et* e*ius* vero*u* ob*itu*, cum*u* in*u* erga*u* ad*Ec-*
cl*esi* regem*u* addul*u* su*m*, et*ante* p*er* alios*u* Respon*su*les*u* mes*u*, et*u*
nam*re* p*er* commun*u* plura*u* i*re*ni*u*, Sabellianoru*m* aliqu*u*
frateratu*m* i*re*str*u*, et*u* t*at* i*re* (x) a*ut*om*u*to*m* comp*re*ser*u*, non
equivalent*u* script*u*, sed*u* m*ul*to*re* ferme*u* curant*u*: et*u* emundari*u* molle*u*, et*u*
Misericordia*u* sollem*u* con*fraternitate*u** reg*u* str*u* celebrare*u* pro*du*ct*u*, ut*re*
p*er* i*tan*tem*re* str*u* pri*m* sub*u* quad*u* ver*u*ce*re*nd*u* re*ser*u*m* pul*u*
sarc*u*; quaten*u* si*em*undari*u* nefandu*m* ac*prof*u*m* tu*m* ver*u*ce*re*
non*po*te*re*, t*un*a*ad* ea*de*b*u*nt*u*, que*u* sunt*u* di*st*rib*u*te*u* at*que* canonica
per*nu*ere*u*.

XII.
GREG.
SPIRITU
LENITA
TIS AR
QUIT.

Et quia resounding violencia primi leui maximi perplandi sunt: rogo,
decreto, & quanto peccatum dulcedine expono, ut fraternalis reuiza
censu sit adiudicata, quam error non merito defensio contra-
dictat, nec studio ne superbo virulento appellari conueniat. Venerabim
fieri dico, ut ex meo viceretur dolore peccatu mei deponit,
quod illi meus pater nunc riget ab invictum rediit non via-
lant, qui ad hoc in Episcopatus gradu competitum est, ut aliam a-
nimam ad humiliatum reducat: quodque, qui veritatem desca-
los, censetur locare, nec me quoque aperi, ante, convegit. Per-
pende, rogo, quia in hac presumptione tenetaria pax rotis turba-
tur Ecclesia, & gratias contra iudicari communiter omnibus efficiunt.
In qua ministris usq; tamquam crederem potest, quantum peccatum
decreverunt. Tantoque maior effectu, quanto te a su-
perbi, & fulti vocibus vijunctione restringo, atque in tantum
profici, in quoniam tibi non studiatur, dexteratio fratrum, arra-
gare.

XLII. *Habundat enim ergo, fratres charisime, iustus regnum dei, per quam concordem fratrum concordia, & sancte unius eius Ecclesie unitas taliter proficit. Certe Paulus Apollinis coram audientibus discipulis dixit ac ergo sicut Paulus ego ego vero Capita- biles claretatorem corpus Domini, per quam et membra eius a- huius quodammodo est capitulus facturam, ut regnentem per heretici- fum, excludant faciem. Namquid Paulus non vobis censuit eis, aut in nomine Pauli baptizatis effici pax illa membrorum Domini corporis vestri extra Christum propter caputum & post modum Apo- stoli finis particulariter contigit? ita ut quid CURIA ROMANA, IUSTA Eclesia capiti in extremo uideat & dictatur examine, cuius contra eum membra a tuomet conatur. Uniusversalium appellatissime supponere.*

XIII.
DE
STA
NTE
IOANNES
d E. A.

Quo rego, in hoc tam peruerso recadit, nisi illa ad immunitum
propositum qui debet. Angelorum legemque tecum socialiter et con-
fluitur, ad calorem concurrit singulatim in aperiore, et cum
fusibili, & plus omnibus preceps videtur? Quae etiam dixi. In
calore condensatum super atra casi exaltato columnam metum. Sedib
in monte et levitatem in latere aquilonis. Acredam super altitudinem
metrum, fusilis ex alijs. Quod caput fratris tui omnes
miseris illa recensit. Nisi atra casibus sunt? quare illa final
longior inter placas errans hominum quia inter nos non re-
tinetur lucis. Quoniam dum caput tenetemque palauum elatione pro-
peneret, eamque non poterit non comparatione calcare. quid alius dicit,
nisi in colum confundantur, super atra cali exaltato columnam metum?
In uno priuilegiis tuis nobis sunt, que utrue predicationis plati-
on, & bonorum operum luce & mitis aula corpore sunt? Quae dicit
verba fratris de scripto, sub le premere canatur: quid aliud dico,
nisi hoc, quid ab antiquo hoste dictum. Acredam super altitudinem
metrum?

XLIV. *Quia cuncta ego cum flem confusio, & occultia Dei iudicia perti-*

annuntiatio suorum familiarium sedatione longiorum ad tantam
superbia eripit, ut in appetitu pernicii nominis illi censet se-
muni, qui dum superbo esse credunt. Deo volunt, etiam donata justi-
tudine et zitam amittit, & veram beatitudinem perdit, quia fal-
sorum gloriarum est. Certe Petrus apostolus primam successione
Caecili & ymero salto certe: Paulus, Andreus, Iacobus quid a-
liquando singulariter sunt plebeii capita? & tamen huius regis ca-
pore omnes membra sunt Ecclesie. Atq; ut canit a brevi: Prodigio
affragant, sancti ante legem, sancti sub lege, sancti sub gratia,
ut per preceptos corpus Domini, in membris sunt factientes
sancti. Et hinc ex evanaglo Fames saltem vocare voluit. Fides autem
sanctitas agnoscit, quantum apud se tuncat, que nra nomina
vocari appetit, quo vocari nullus presumpsit, qui veratatem sancti
fuit.

Natu quod non (fuit reffra fraternitatis iuris) per venerandum Chalcidensem Concilium hanc apostolicam dicta Aetolia. Dico difponente deferente, Fnumeris solito bonae, ruris sunt sed tamen malitis viagrum talis vacuolus appellari voleat, nata si his tenetum nominem arriput: ne si fuit Pontificis gratiarum gloriarum singulariter arriput: etiam enim sacerdotibus datus agere videntur, &c. multo potius hanc ingentem in detinendam nomen arroganti, nihil de causa Iohannis presbiteri autifit, de qua (ve dictu) est. locutus est Coquimino potius annis Episcopusciperat: nam in fine recessu Scripta antehoc (adstante regule dilectione, acie scansione de causa protestatione Iohanni & Alchano suces) de exercitu in subsequenti tribu, Dominus adiuvante, resipicere: quia iustitia tribulationibus circumfusis barbarorum Galatipremere, vi undecim tristitiae tractare, sed mali resipere vix licet. huc ad Iohannem Gregorius:

Quo etiam argimendo scriptis ad Mauritium Imperatorem, plura inculta sunt in detractionem Iosannis ubi vendicantur superbum Occidentum nomen: vbi potius multa de primatu Romaniae Ecclesie illa ingrebat et Evangelio fortibus; *Cantic.*, inquit, Evangelium summatum, quod servit Dominica *laudes* & omnes apologetas inter principes Apologetos Romanie Ecclesie cura commissa est. Ibi ergo datur de Petre, amici mei? Paucis annis metu. Iudicatur: Ecce Romanus expectat celebrare vestrum tricennium, & ego pro te rogau Per te non deficiet filios tuos: & tu aliquando ceteros consigilii fratres, apologetas tuos: Tu es Petrus, & super hanc parva ecclesia Romana meam, & porta inferi morte scutulabim aleris ut uero isti clares regni reforma: & quidamque ligatae post terram, erit legatione & in calice: & quidamque post mortem regni, erit solutione & in calice. Ecce clares regni credentes: postea ei etiam soli solent tributari: et ceteris annis & principatus constitutis, & ceteris iugis habent apologetas vocatas: & vir sanctissimus confacerit menses bonum taliter & ueritate. Ego enim concurar. Ecclastam et consueper alii facere. Quia pro a morte.

Eta tunc in Europa partitione barbarorum non sunt tristes,
depravata viris, etiam sa calra, despoliata proximis, natus ruris
etabor missarum atque prout de dominiuus queritiles in terris fidei
luna cultores solitarii, Et tamquam accidens, quia paucissimi
in eis profecti iacerere debentur, punitio illi superna estatim,
et mox ad prout ipsi vobis abutimur. Nam propterea ego haec in pro-
met domine, quae quamdam defendo? Nam propter fratrem Ioseph
etiam virides etiam enim instrumenta Dei, et easdem
veneratis Ecclesie? Quis ille est, qui contra fratrem Ioseph,
contra canonum decretum novum sibi et super hoc invenit prout
gre-
gorius pluribus, ut regem in manu gloria hominum con-
pelcar.

Scripte pariter ad Confessum Angliam dedit
dum, vbi post plurima, sed inquit, peracta Gregory
ta fuit, ut ratione delecta? Perit tamen, subtili peracta solu-
fionis, ut refutari temporibus patet illius mercator. Perne plane
fam illis tradidit, ut quis contra clavis primarum Venerabilium
Illi appetat appellari, inquit, & subdit. Unde hanc argumentationem
per ostendit Dominicus Romanus, q[ui] sita pacata prout
fir Principes S. Petri Apostoli gratiam queuerint, ut res ipsa
& hanc robu quicunque & conseruare certa, & propria pacata
pro, qui in indegena seruimus eum apud nos hunc nullatenus
incuriam. SEC.

ritiam factorum canonum accurate distinguiere; ut apud ipsum Confantinopolitanum Episcopum edetur Synodus secunda Ephesina pro prima, Conciliabulum videlicet Neftorianorum sub Ioanne Antiocheno pro oecumenica Synodo: quod culpa graui non caruit atque dolo, vel falso rem Ecclesiasticum maxima ignorantia: ex quo tunc est factum, ut Catholicos, qui haereticorum illi Synodo minime affermentur, dicerentur haeresi, & haereticis alienantes, Catholici putarentur. Porro id non semel in iudicio factum, sed iterum in causa quoquandam monachorum, de quibus postea ipse sanctus Gregorius scriptit ad Eulogium Episcopum Alexandrinum his verbis a:

Pratera ante triennium, cogente causa monachorum iustitiae, qui heretici accusabantur; latifaciens mibi quendam frater & confidens meum dominum Iosephum, Confantinopolitanus Episcopus feliciter, latera misit, quibus intellexit eti, & ut epi- phesia Synodi facti contrafuisse contradixisse, & relata ex eadem Synodo certa rebo, quibus ipsi obficerentur. Capitulo definitum. Inter alia extem scriptum utrū contrahabar de Ad anima, quia in peccato mortua non sicut, & quod diabolus, &c. erant hinc in Neftorianorum Concilio posteriori Ephesino, canone secundo: quod olim per Ioannem Antiochenum seorum celebratum est, diuersum ab illo per Dioctorem postea habito: quod cum pro germano Ephesino Joannes ipse ad Gregoriam misit, quam plus dici potuerit, omnes paro intelligunt. Deinde in quoque ad Anathemam Antiochenum Episcopo: unum G. egorius hinc dicendis, vbi verbis: Ex anno natu haretici colui, qui ad me ex regis vi retrauimus ei, agnus per hoc quod quedam capitulo Catholica cum hereticis facilius reprehensa, quia quidam illam Ephesianam primam Synodum in eadem vi re existimant, qui quidam ab hereticis tradidit esse complicita: omnino necesse, & charitas vestra candide tradidit apud famulam Alexandrinam & Antiochenam Ecclesiam resipiat, & qualiter in veritate habentur, inveniat. Vespasianus, his dirigitur quae ab antiquitate feruntur in sermone Calenus. Illa enim Synodus secunda Ephesina, que sub primo Episcopate imaginis facta est, quendam in febrile capitulo asserta approbata, que juxta Celsilium Pedagym predicatione, &c. Auditum totius impositum comebam: Vidiisti, qui vocari voluit Occumicus, quas milieis merces in viib; dum nisi Gregorius vigilasse, sed auctoritate Conciliis oecumenici Ephesini, Pelagianam heresim ante fave damnatam rursum introdaxisset in Ecclesiam: sed de his inferius istum agemus.

Sed quod ad dictum Concilium in ea causa collectum spectat: habitum illud hoc anno Romae, ex lexis cultum deinde sancti Gregorii fatigatus, vbi hac in eius prelatione leguntur: Regnante in perpetuum Domino nostro Iohanne Claudio, tempore papa Iohanni scilicet dominorum Mauritii Tiberii & Theodosii Augustorum nostris domini, Imperio Mauritij anno tertioducimo, indicione tertiadecima, quanto die mensu Iulii. Sed corrigere quod habet de imperio Mauritii anno decimotertio: nam hoc anno indicione decimattertia non decimasterius Mauritii euturbat, sed decimius, ut ex eiusdem Gregorii scriptis apparerit, vbi superius narrat a annum septimum ipsius Imperatoris decima indicione.

Quod autem ad canones in eadem Synodo fancitos pertinet sex numero habentur: Quorum primum est de diaconis, ne quoniam minus est alia iuris strate, Euangelium predicare, & eleemosynas inferre, idem cantores esisterent. Sicundus ille, ne cubiculo Pontificis ferebant pueri lateli & tenuares, sed clerici, vel monachi id ministeriter exhibeant. Tertius, quod decretum est, nre dores patrimonium Ecclesie alieni possessionibus affligant uulos. Quoniam vero, vefine tegmine corpora Pontificum ad sepulchrum deferentur, eam nimium occasione, quod cu' sit air Dalmaticis tegerentur, ipsa postea populus inter se patris loco faciem celiquitur alterarent: quem nonnunquam, ut corporibus portius Apostolorum ac martyrum velammina accepissent. Ita Gregorius vivens consilium filii post mortem, ne coleretur vir sanctus. Adieci illud etiam statuere, ne in ordinatione

bus sacris conficiendis, vel pallii exhibitione aliquid petitus acciperetur, neque etiam a Notariis pro charta vel calamo quid sumeretur, nisi post ordinacionem exhibtam aliquid ordinatus sponte dare voluerit.

Potremo vero illad constitutum, ut servi Ecclesie ad monasticam vitam venire cupientes, in laicali primum habitu probarentur. In quo item Romano Cœcilius implendum indixit, ut nullus esset pondus, que de bonis post Episcopatum adeptis Episcopum testamento dispositus est, Iesus vero de his, que ante Episcopatum posse dederit. Reperimus in scripto codice Sublacensi, in Concilio Romano cunctem Gregorium Papam probabile & confirmatis regulari S. Benedicti Subslepiente Concilio Episcopi viginti dico, presbiteri vero Cardinales inquit agnatiq[ue].

Hoc pariter anno accidit, ut schismatis Istræ promicie pertinet a S. Gregorio ad urbem veniens fecerunt, ut de ventribus questionibus vna conferrent: quam libenter animo Gregorius praetiter, datis ad Petrum & Prudentium Istræ Episcopos litteris f: sed a proposito pri defecere:

At vero secundum milia Apocalypsis: Omnes res astute: & qui in cordibus eis, sed etiam aliis. Mauritius Imperator, aduersus S. Gregorium Papam maximum in Ecclesia Salonicam intrusum ab ipso autem Gregorio cœfus exēctum, per fauor infinitus in Ecclesia illa Episcopum retinuit. Id quidem hoc anno idem Imperator Mauritius tyrannice gestis, quod annum ipsius Gregorii per vehementer exigitur. Nam cum idem Pöter Maximus Salonicam finiōniacum intratuimus, Missum celebrationē p̄misit, & ille eam in sollemnam sub missa missa p̄misit mandatō cōtempserit. Missumque celeb̄tate minime p̄mittens, auxilium querens imperatoris litteras ab eo impetravit, quibus subverbetur cambiorum fūscipī. Hac accipiens Gregorius, cum Augustae posuoluit his verbis in:

Salonicane civitate Episcopū, me ac Rōfōnū misereb̄t, ordinatus est, & facta recessus, quia sub nullū anteriori Principiā enīt. Quod ergo audire, ad conditum prenarratorum, quoniam ordinatus est, proximus mihi, ut omnino Missum finiōniū tebore nullo modo praetermerit, nūp̄ primū à sermōnū decesserit, si becōfisi orū imp̄serit, quid ei sub eocūmēmēntū interpositionē mandabit. Et contempte metropoli depejta, in eam quoniamdatā fūclarū in bonū, quādā, delectatā sūt h̄cclisie, p̄missa multa p̄ debere dicitur, manūcipiū Missi factū p̄ debet, utique ad me vnde seculante iniquitate dominorum sacerdotiū antē p̄ceptō p̄petrātū erū obdēsēt, eadem Maximo, quād nesciente, ordinatus est, hoc, quod in ordinacione p̄iāne in eis ad scilicet iudicēs habeant, omnipotētē Deo gratias agi, p̄missis deponit. Hoc tamē breviter fugit, quia alio momentū expedit, & si ad me dā venire diffidet, in eis exēctū p̄ficiatū ēst, quādā mērū dātū, ut ab eis relata ēst, & sic p̄missit, quādā mērū dātū, non secundum peccata nostra, sed secundum gratias dātū, quādā mērū dātū, non secundum peccata nostra, sed secundum gratias dātū. Hęce cōgratulationē domine fugit, quādā mērū dātū, non ignorat, hacēmus ad Imperatorem Gregorium.

At non statim ut accepit ista de Maximo, venientia detenus, fuit ei Mauritius, sed postea ab Exarcho h̄c

le, & alii magnitudibus concitatus: siquidem dictam de
esdem Maximo histricam latius explicare habes in e-
pistola eiusdem Gregorii ad Sabiniannum diaconum ver-
itatis 2. p. 9. quinque, serenissimus dominus Imperator
imperium suorum, & reuelari munere deponit: tunc ad alterum
supponit ergo: Nam bonorum gloriarum virtutis patrum huius
Ecclesiae erat: ut ex predictis acceptemur, antiquis ita ordinari se-
cunt etiam sacerdotum solitudo & Reuelorum patrimonium, nisi su-
perstiteret. Ego autem ipsa transiit, postquam eam ordi-
nata in mea reuelatione cognisi & contra confunditam, ut Mis-
serum pietatis cultoribus proficeremur, non per serenissimum
bonorum gloriarum, quid decem persona impinguem. Quae scripta
supponitur, vel in civitate polita, publice scindi fecit, atq. in
convenientia filii apostolice apertum excusat. Quod ego qualiter pa-
tueram: quoniam ante parvum fui mox, quam B. Petri apostoli Eccle-
siæ non de degenerare. Mercede meo bene cognitus habebi:
qui non poterit, sed si simul dubius non portare, contra omnium
privatum recte. Unde necepsit cum Dei auxilio pericula su-
erunt, negotiorum excedens de peccato. Vide quodcumq. & penit. ex
acto libro suo, hec & alia ad Sabiniannum Apocelacium
degenere Constantinopoli, insinuanda Imperatori,
Gregoriis scribit.

Quodcumque ipse Gregorius eundem Maximum ire-
tumque iterum Rotam a se & vocarum ob empatre
convenientem excommunicasset: illi ad suam excusa-
tionem sententiam nimiam Gregorii prætexebat, rumo-
nemque, quod Episcopum quendam Malcum Romanum
miserit morti cogitaret. Ad hoc Gregorius mox ista
dilectione: prius vero ad mea quia transiit nescio quem cleri-
ci posuerat, quia Malum Episcopus in custodia pro solitus occi-
sione, quod brevius fugerat: serenissimus domi-
nus vero, qui si ego seruum coram in morte Longobardorum in-
surgenter, hunc Longobardorum genit nec Regem, nec Duce,
ne Conducem, atque in summa confusione ejus dñe sed quia
hunc tam, in mortis causibus dominique misericordie formido,
quoniam tamen abesse, ut corrigent mon Episcopum,
recepit hostiles, cum posset, voluntet occidi. At quo-
modo Malces se habuerint, accipe ex ipso, cum sub-
inde Malum nomen ipsi copiæ mej. in voglosta fuit, neque in aliquo
ejusmodi casu, quia cum amicis, & adductis eis, neque me a
hostiis satra in domum eam ducitis eis, cui & præsumendum fa-
ctum ei superaddit & honoratum est eo, & nocte subito mor-
tali qualibet dolentem tuam arbitris corporis, hac de
causa et more Malci prætentia. Sed que hoc feci-
vit.

Vix Gregorius in bono malum. Etenim concessit, vt
cum Romam venire nollet, factem Rauennam se con-
cesserit delegatum à lede Apostolica habetur. Inde
Maximus Episcopum, sub quo causa dixerit. Prædicti-
tus Maximus, Rauennamque se contulit, vbi & iura-
mento pungunt supra corpus sancti Apolinarii, ne
interventi potestencia in nobedientia & contumacia,
utque inveniatur.

Eadem anno Anastasius Sinaita, vbi in fedem Antio-
chianum rebuimus eis, litteras dedit ad Gregorium Ro-
manum Pontificem; qui cum accepisset, post mortem
Gregorii Episcopi Antiocheni ipsum Anatolium, à tem-
pore latissimi Imperatoris à fede expulsum, esse resti-
tuit, illi congratularis litteras reddidit, quarum efflu-
entia: Quoniam tuus voluntarius, quia magna dilectionis, qui quandam a-
vocari facilius & multa poetas valles rigat, &c. Dum que
cum solitus de tribulationibus quibus afflictus fuerat,
tunc quis ipse Gregorius patetur, seruinas in genti-
tatem. Quoniam vero haec terra tribulations de Longobardo-
rum plena de misericordia indicum, de misericordia atque impetu-

mitate cauferum, de cura subiectorum, de molestia etiam corporis,
quam patior, explorare calamo, nec lingua sufficio. Ad finem
vero epistole duo ista apponuntur verba, AMEN, GRA-
TIA, mox subdit: Quae videlicet verba de scriptis vestris acce-
pta, idcirco in meis epistolis possum, ut de sancto Ignatio vestra beati-
tudo cognoscatur, quia non solum vester est, sed etiam nostra, ut pro-
te quod eadem salutatione, hinc epistole signo sanctus
Ignatius viceretur. Sed de his primo Annalium como di-
ximus.

Hoc eodem anno (vt in fine anni superioris est demou-
stratum) Amos Hieropolymorum Episcopus post Ioan-
nem electus est: de cuius singulis hexapud Sophronium
habes: Cum descendisset Abbas Amos Hieropolymam, & Patri-
archa ordinatus esset: venerant omnes monachorum eremii Ab-
batis, ut adorarent eum: inter quos assit & ego cum abbate meo.
Capitque Patriarcha duxerit Patribus: Orate pro me fratres: magna
enim omni & intollerabile multi mundum meum, facta deinde agna-
tarum terret immode. Petruinum & Pauli & Iustinum est regere
rationales animas. Nam inueni scriptum, quia beatissimum & equo
la Angelus Papa Leo, qui Romanorum Ecclesie proficit, per quadra-
gentiam dies percurrent ad sepulchrum apostoli Petri vigilis & ora-
tionibus implexus, petensque ab apostolo, ut prece apud Deum inter-
cederet, ut dimittentur subiecata sua. Impletisque diebus qua-
drageantur, apparuit ei Petrus apostolus, dicens: Orate pro te, &
dimissa sunt tibi peccata tua, prater impositionis misericordia: hoc enim
solum abs te requiratur, siue bene, siue fortasse alter egeris. hic
dicta quidem ab Amos, vrimenta fuit scripta, reddi-
mus: sed de veritate huius, si peccatum in Leone dictum
est.

Hoc pariter anno, cum (ut vidimus) ad Galliatum E-
piscopos litteras dedisset sanctus Gregorius pro corri-
gendi iis, quae aduersit facios canones in Galliis age-
tur, ut id omnino petuci posset, regias manus in auxilium
petuit: cuius rei causa scriptum ad Childebertum f Franco-
rum Regem de pluribus rebus corrigendis in regno ipsius,
qua deficiente verbis cultura succederet: postillum ve-
ro illad admonevit, ne laici itatim tonlo capite raperen-
tur ad Episcopatum, seu potius raperent ipsi Episcopatum,
hoc suadens exemplo: Ceterum namque est inquit, non
nos ante exercitus decem præparare, nisi vobis Labor eius fidei, pro-
bata confiteri, nisi cum antea vita virtus & sollicitudo aperte esse
monstraruerit. Si vero non alii, nisi huiusmodi viri committitur
governando exercitus: quodsi dux effe debeat animarum, ex istius
recomprobatione bene colligatur.

Scriptum & ad Brunichildem & Reginam Francorum, ma-
tremque Regis, vbi inter alia de pietate Francorum Regno
arque Regis hec habet: Non immixto contigit, ut cuncta gen-
tium regna precellentur: quippe carundem genuum Creatorum &
pare talis & varia certus. Sic et Landabulus in fide censu
operibus emerget, alborotans regis eam verba succendent, &c.
& virtus postea ad eum filium Childebertum h: Quanto
eater homo regi dignitas antecedit, tanto ceterorum gentium
regis regis vestris profecto calorem excellit. Effe autem Regem, quia
sunt & alii, non mirum est: sed eis Catholicon, quod alio non me-
rentr, hoc sat est. Sicut enim magna lampada splendor in tetra-
noctis obscuritate lumini sui claritate fulget, ita fidei vestrae clarita-
tis inter aliarum gentium obscuram perdidit rutilat ac cor-
rebat. Quicquid enim Reges se ceteris gentibus habent, sed ipsi in haec re reverentur super eum, quoniam hoc principale bo-
num non habent, quod habet. Ut ergo sicut fide, ita & actione vim-
cant, bengiam se excellencia vestra sua subiecti semper exhibeat,
&c. Dedit has litteras Gregorius Candido presbytero,
quem post Pauculum Dianum ad curandum patrimoni-
um S. Petri misit ad eundem Regem, arque vna cu literis
etiam manu Rege Christianissimo dignum, de quo
in fine eiusdem epistole illis verbis: Claves præterea S. Petri,
in quibus de vinculis catenarum eam inclasum est, excellencia ve-
stra direximus: quia colo vestrum suspense à malis vos omnibus
tutum.

Sed de Galliis transiit in Hispanias. Hoc enim anno
idem sanctus Gregorius scriptum h ad sanctum Leandrum
Episcopum Hispalensem, mitrens ad eum librum,
quem nominat Regula pastoralis, scriptum (virat) i-
picio sui Episcopatus exordio ad Ioannem, (ut vidimus)

ad me, Bonifacius Defensore referente, peruenit, quia vir sapientissimus frater noster dominus Anastasius Patriarcha Antiochenus scilicet, Sinatis diecis, in rebus suorum cunctis regendam rebus Ecclesiam committere voluit, & consenserunt natus ipsi. Quem sensum ac sapientiam vestram vobis ego liberter amplius sum: Laudans reverenter, & vos felices, me inservient, esse dignatus, qui hoc tempore regnum Ecclesie suscipere conseruam. Sitamen anima vestra fortasse fratribus condescendendo, & misericordia operibus intenta, ad hoc unquam conseruare decessit, peto ut amori meo aliud munus praeponatur. Sunt enim in Sicilia insula Ecclesie vacantes Episcopi: & si vobis placet auctoritate Deo Ecclesiam regere, uicta beati Petri apostoli immata clementia adiutorio melius potestis. Sit vero non placet, scilicet infra, et iste in robore intentio permaneat, & pro nobis infelixbus exora. huc Gregorius ad Sebaianum Orientalem Episcopum, sed Episcopatu[m] ut puto, ibi duorum infelicitat[em] one careantem: cam tamen certum sit ab aliis sanctissimis Pontificibus alios ad id esse septem coactos, sed fecundam Apostolam dicitur: *Alius quidem sic, aliis vero sic.*

Quod superad eundem Marinianum spectat, extat in eiusdem Gregorii ad ipsam datam iudicione de oriente, in quoibus haec ad calcem habentur *Omnium etiam praeceps, quae superdebet ecclesia confitit Ecclesie, nostra autem fratres, & libetates docerimus permanere.* Fuerit autem eundem S. Gregorii nomina epistola ex Viziana in anno bibliotheca Rascenensis deponitur ad eundem Marinianum scripta de priuilegiis eiusdem Ecclesie Rascenensis, sed que ex multis commentaria consummatum est, ut patet in eiusdem argumento Vizianum impetratum continxit, quod lapetus suo locutus est in multum quod est commentari epistolam. Etiam in hoc curum innotescit fati sit quod in ipsa haberetur apud Mariano *Mercurius trichopus & levigatus, & filius Quam ruficrus, quam gab vni S. G. egi, qui non nisi Episcopum, & non frumentum, Rascenensem Autem nomine nominare possit.* Quoniam longe illud etiam a nomenclatura Gregorii constat. Gelatio Papa contigit metem habet, genitissimum Gelatium appelleat: et ita illud iste P. auctor poterit, quam Pontificum. Vbi porro nos ille, ut etiam poterit, sed & eius successores omnibus pallium & possumus tributum, cum talis praeiugis concessio numerorum, cui concedatur, excedere solet? Sed & quod Rascenensis est Ecclesiam primam filiam Romanorum vocat aucto[r]: *Quo Iusti Ecclesia a Petro nra assumatur et eccl:.* Nec patet dicere primam quo aliquam non negare Alexander in & Antonius peculiares Petri Ecclesias longe Rascennari recte. Quod p[ro]sternet, quod secundu[m] Longobardorum Reges condidit in Italiam eundem pontificem? Quid autem Rascenensis Ecclesie cum Regibus Longobardorum quoniam p[ro]sternet? Quid ibi nomen illud, Rascenni p[ro]sternit in cognoscitur? Omnimodo alia plausib[us] Gregorii style abierant illud tantu[m], quod remanet o[mn]i anathemanis ponitur verbis *de sua parte De omnipotenti & sanctiorum transcurrenti domo & de latrone, &c. considerandum* [sic] rotundum. Quod virginum Gregorius eiustodi vitas et modo auctoritate intermandi: Vel quando Iulius Romanus in obitu eiusmodi vitis est anathemanis communis Episcopo scriberet, qui Niceno Concilio interfuerit. Si autem alia quidem priuilegia ad eundem Gregorium concessa locis, quorum forma quia procul ab omnibus abeatur, qua in eadem commentari episcopo aperte legunt, videat lecto. Haec scilicet tomachum plurimum suum, qui erga tam Ecclesiam aliquo nobis lumen, & dignitatem, priuilegio & studio affecti sunt. Sed Amicos vestitos si adhibeatur, omnem protinus facturam p[ro]mota ex parte, ut amici inuidem. Quid autem ut telquinas anni huius res gestas eiundem Iuliani Gregorii p[re]dictar: idem summa quoque forcideam, cum vicentibus Ecclesiis prouideat curaret, plures non dede eundem argumento literas, in quibus & aliis tempore eundem argumento consciens illud admittitum digravum, quod inuitum nemini subtilitate apostolica militio coegerit repetitum onus Episcopale, dum licet inuidem pertulerint, sive tamen tamen ad subducere: immo quo aliquem sancto[n]em ieiunio, oratione sua relinquebat arbitrio, ut quod velle faciat. Et hoc in notandum exemplum de Sebastiano, de quo ad plenum hoc anno scribens hec habet: *Indico, quod*

ad me, Bonifacius Defensore referente, peruenit, quia vir sapientissimus frater noster dominus Anastasius Patriarcha Antiochenus scilicet, Sinatis diecis, in rebus suorum cunctis regendam rebus Ecclesiam committere voluit, & consenserunt natus ipsi.

Quem sensum ac sapientiam vestram vobis ego liberter amplius sum: Laudans reverenter, & vos felices, me inservient, esse dignatus, qui hoc tempore regnum Ecclesie suscipere conseruam.

Sitamen anima vestra fortasse fratribus condescendendo, & misericordia operibus intenta, ad hoc unquam conseruare decessit, peto ut amori meo aliud munus praeponatur. Sunt enim in

Sicilia insula Ecclesie vacantes Episcopi: & si vobis placet auctoritate Deo Ecclesiam regere, uicta beati Petri apostoli immata clementia adiutorio melius potestis.

Sit vero non placet, scilicet infra, et iste in robore intentio permaneat, & pro nobis infelixbus exora. huc

Gregorius ad Sebaianum Orientalem Episcopum, sed Episcopatu[m] ut puto, ibi duorum infelicitat[em] one careantem:

cam tamen certum sit ab aliis sanctissimis Pontificibus alios ad id esse septem coactos, sed fecundam Apostolam dicitur: *Alius quidem sic, aliis vero sic.*

1. C. 6. 7.

LXXX.

Greg. li. 4.
ep. 30. 2. 12.

LXXXI.

Greg. li. 4.
ep. 30. 2. 12.

Greg. li. 3.
ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

Greg. li. 3.

ep. 34. 1. 14.

anno quoniam tempore finit viuendi idem fidei pugnat. Ad eum & catalogum scriptorum suorum, conteduntur apotropa, ne quis obfuscatorem sermonis eos aboleret, aut aliquem parte mutaret.

Eodem anno dicitur fidelis Sulpitius Episcopi Birunicen-
tiorum, qui in eum locum sufficiat et affinatum tradidit. Qui ve-
niens fidelitatem vitam dixit, & dominis miraculis coruscavit,
ex quo dignas est habens, ut annua die eius memoria
in Ecclesia Catholica celebretur ferme decimam
annam februario, ut Latinorum omnia Martyrologia dicant.
Hunc fidelitatem Aufregili affirmat, qui sancto, ha-
bentem regis ipsius Aufregili; Gregorius autem Re-
gianus praedicatione ponit b. Tu de his obitibus,
ex Notis ad Romanum Martyrologium diximus,
inobedientem non diximus, sed & tres Sulpitios
evidemtissimum Ecclesie posse portare, si alium
scriptum fidelitatem Aufregili affirmare exaltorum
interiora volerimus. At certum est Aufregili vi-
tae tempore Theodosii Regis Francorum, fidelio-
rum huius Apollinaris. Agemus de eo noscum lo-
cina.

IESV CHRISTI

ANNVS 596.

GREGORII PAP. MAVRITII IMP.
Annus 7. Annus 11.

QVIENTISSIMO nonagesimo sexto Domini
anno, iudicione decime quadrageat latitudine, fatus
superbia & turpitudine hominem, is qui superbus
miles & levillibus dicitur gratias Deus, ex hoc sub-
misus Constantiopolitani Episcopum, quod
exstremum amplius quam parat, fidelis Gregorius
existimat, tot fidelibus anno superiori percutiuit.
Ex quo immundo, & clemens dando, magnam
vulnerationem comparaverit, post innotescere san-
ctis est habens. Aucti in primis, que de ipso Nic-
eponente: *Dico vero, inquit, Hierarchia viva Constan-
tinopolitana tenui poli Episcopatu[m] tuus redicere ex hac
missa. Vetus non nisi annos 10. fidelis repertus, natus ab
enim hi p[re]dicti presenti anno 596. teneat modum in ho-
nore Regi seu Niciphoris: Quod quid velut patitur exponere,
annus perturbations corrident, & imperium in
tercessum, reed[em] me, hoc est, immaturi a 15. annis co-
gnoscere illi, in ex iudiciorum quadam illi & op[er]is non in-
veniuntur preciosos, sed qui propter prefata virutem ad
longioris fidelitatis sit. De quo cum multa alia me-
nos ipsa traducunt, non aliud maxime celebratur, quod
non p[re]dicti patr[ic]i et[er]na & imperialis pluri-
p[er]turbatio calorem mentis sumptu, singularem illudatur,
quod sunt p[re]dicti patr[ic]i et[er]na (tempore) hyperborean
op[er]is et[er]nae cognoscunt.*

Op[er]um et[er]nae cognoscunt: Maxima Antifitius fau-
lum patr[ic]i, prospicere eam magis p[re]dicti confederatio sumit
imp[er]io, res de virtute teste admiratus, fragrantes fla-
vum, & gloriam & eum legem, qui in bonis eius re-
sumi, & animalium lumen tempestis admodum, nevens p[re]dicti
patr[ic]i disformis (sicut nomen ianuam male videtur,
quod non nisi annos 10. in aliis Imp[er]iorum inferri inita,
superba vobis praecepsa: & innumeros selenum tempore de-
nigatio excedit. Lipsiu[m] pretioso coniunctu[m] scripsaque re-
finit, & dico imp[er]ialibus solium paleo[m], logeo[m] Praesidio eius
ad eum, non ita sibi gratiam quandam duciam, ex eo se-
mper in confidem, hec Niciphoris. His erga Iohan-
nem exibit p[re]dictum ab Imperatore postremis of-
ferit, et[er]na Regem sequens, cum re san-
ctam collet, eaque opinione propagatum sit nomen
ipsius p[ro]p[ter]e. Sed quid de his sit feniendum, prouo-
co, & dico, ad S. Gregorium Romanum Pontificem
namib[us] Samuels, Sicut lugenter.

Hoc ergo fiduci de medio, subficitus est in locum
eius Cyprius Optimus optimi nominis vir, nonni-
hilantes relictus. Qui simulac regie cintatis Eosco-

palem thronum descendit, mox ad promerendam Ca-
tholicam communicationem a Romano Pontifice, d[omi]no
legatos Romanum misit, Georgium presbyterum, & Theodo-
ritum diaconum, quibus & cum fidei professione inter-
ras dedit ad ipsum Gregorium. Contant h[ab]e[re] quidem
ex redditis ab ipso Pontifice ad eum litteris d[omi]i, quibus &
reciprocā misit Catholicā fidei regulam: reddidit al[ia]s
queque litteras, cum & ipse Cyriacus alias ad ipsum
scriptis commendauit Ioannem Chalcedonensem & Athanasium presbyteros absolutos in Romania Ec-
clesie iudicio, qui hereticis fuerant accusati. Scriptis & ad
Mauritium Imperatorem Gregorius litteras d[omi]i de electione
Cyriaci: ubi d[omi]i ait, ipsum Mauritium esse mortuum,
multumque temporis distulisse successoris Ioannis Epi-
scopi electionem, facile inducimus ut credamus h[ab]uisse
annu primo exordio, vel fortasse præteriti anni extremo
tempore, ipsum Ioannem esse defunctum: veritate inel-
ligamus diuinam h[ab]itum retrodatam esse vindictam.

Scriptis item fidelis Gregorius & de substitutione ea-
dem Cyriaci ad Episcopos, quicquam ordinariat: quibus
cungratulatur de tanta Antifitius electione, placide
tamen eos redarguit, quod fecerit silent, apparet in Ec-
clesia Cyriacum sicut Solem, ob id que eadem illud pro-
pheticecum b[ea]tum acclamante: *Nec deus, quid nec domi-
nus exultemus & letemus in ea, ignoramus tamen, quod faci-
er ex charitate de promptu, quod de filii Deterat pro-
phetatum aduentu. Quod vero ad personam Cyriaci
bene cognitum cum esse Constantinopoli pertinet,
ista habet: Dindum sua magnitudinis prolationem dedit, quod
in tam multa differentiatione Ecclesiastice causis occupatus trans-
quillum cor interurbans, etas frequentias tenet, seque ipsum sem-
per sub inobedientie restringat: quod videlicet non per ea leu-
magis & inconcius est animi, inter cauferas turias non suffi-
turibus, haec de Cyriaci virtutibus, de quo inferius his
locis spe dicendum. At h[ab]et eiusmodi epistola vltro
et[er]no datis mutua inter Gregorium & Cyriacum in-
tercessu[m] in Catholicā fidei contentio acque communica-
cio, ipsteram Gregorius litteris in manus dedit Sab-
riniano suo Constantinopoli Auctorario, ne illiteret
Cyclo sacra Missarum solemnia celebranti, nisi elapsum
a prædecessore suo illorum nomine Occamencii
Cyriacum penitus dimiseret. Quod cum faceret Sabrinianus,
Cyriacus anno sequenti per suos conquestos est Re-
sponsiales, quos Romanum habet. Sed de his agendum co-
dem anno sequent.*

Quod pertinet ad legatos Constantinopoli missos an-
tequam hyems inguerit, felicitauit Gregorius Papas eos
dimittere, ut testatur in dicta litteris ad Mauritium: fed
quos optimis horat, pensavit tam circa dimissile. Ad-
monuit tamen eosdem absentes, adiut in via p[ro]ficios,
datis ad eos litteris d[omi]i de quadam iporum affectione
corona, qua dixilint, omnes quoque in inferis confessi
sufficiunt Christum Deum, ab eo liberatos esse: quam qui-
dem, sententiam d[omi]i ante damnatam demonstrat affectio
Philippi, necnon S. Augustini. Quid enim dehis-
tent Catholicis affectio, paucisita declarat: *Hec itaque
petrantes, nihil aliud tenent, nisi quod vera fides per Cat-
olicam Ecclesiam docet: Quis descendens ad inferos Domina, illos
summendo ad inferos clausos erigit, quies iacentes in carcere
non gravatae in fide & bona operatione servant. h[ab]et* Gregorius.

Quod autem ad res Longobardorum pertinet: frustra h[ab]etius Gregorius Papa pacem, obfidentibus Im-
peratoriis militis, tenuis virus est, ut doceat ipse in epि-
stola ad Secundum l[et]teram Iudei Ruentem hoc can-
no aduersus Califorum Responsalem Ecclesiam conce-
ssationem noctu tradit affixam, ex qua ipse Gregorius
perfingetur. Cuius rei gratia, in eum, qui talia rufus
fuerat perpetrare, p[ro]nam excommunicationis inflixa
in hunc modum: *Quidam maligen[us] virum confusio[n]epletu[m],
contra Califorum Notarium ac Bessoualem nolentem, nocturna
silenta, in cœnatio[n]e contestationem pesuit in eum criminio-
que, milite etiam de facienda pace salde contradicente:
Et quia quisquis veraciter loquitur, semetipsum impinguero[n]e non*

d[omi]i
ep[iscop]i. 5. Ind. 15.
c[on]tra
d[omi]i
ep[iscop]i. 4.

Greg. lib. 6.
ep[iscop]i. 15. Ind. 15.

IV.
Greg. lib. 6.
ep[iscop]i. 7. Ind. 15.
Cyraci
Ep[iscop]i
Constantin. lib. 11. 15.

V.
Legati
Admonen-
tura.
Grego-
rio.
Greg. lib. 6.
ep[iscop]i. 15. Ind. 15.

VI.
D[omi]i
c[on]tra
G. Sardis
Imperiata.
Greg. lib. 6.
ep[iscop]i. 15. Ind. 15.

Greg. lib. 6.
ep[iscop]i. 15. Ind. 15.